

Briterne skærer tænder over Trump, men arbejder febrilsk på at starte en europæisk krig mod Rusland

Briterne skærer tænder over Trump, men arbejder febrilsk på at starte en europæisk krig mod Rusland

af Dennis Small

Den 16 .marts 2025 (EIRNS) – Der er ting, der sker i forgrunden af billedet, som er afgørende – men begå ikke den fejl at ignorere, hvad der stille og roligt foregår i baggrunden eller lige uden for synsvidde, for så kan vi få en ubehagelig overraskelse. For eksempel:

I forgrunden: Præsidenterne Trump og Putin forventes at tale sammen igen i denne uge, ifølge USA's særlige udsending Steve Witkoff, for at forsøge at komme videre med deres fælles forpligtelse til at afslutte krigen i Ukraine ved forhandlingsbordet. Begge sider omtaler fortsat udvekslingerne som »produktive«, og de er fortsat engagerede på trods af alle forsøg fra briterne og deres amerikanske allierede på at afspore processen. Faren for atomkrig er aftaget markant – i hvert fald den fare, der kommer fra den front. Situationen i Sydvestasien er en anden sag, især med de seneste amerikanske angreb på Yemen og trusler mod Iran.

Baggrund: Briterne har vendt deres fulde opmærksomhed mod Europa og arbejder gennem deres aktiver i City of London og Wall Street (tænk på BlackRock; eller den nye canadiske premierminister – og tidligere chef for Bank of England – Mark Carney) på at få EU til at opbygge en fuld schachtiansk krig og derefter føre dem østpå mod Rusland. Hvor usandsynligt det end lyder ved første øjekast, er der seriøse diskussioner i

gang om at udvikle og anvende det, som *The Economist* i London kalder »eurobomben«. Det er i hvert fald på tide at begynde at tænke det utænkelige, skrev de i en artikel for nylig. De foreslår, at Europa skal være klar til at affyre atomare missiler »mod, formodentlig, russiske byer«, hvis USA ikke vil.

Det ville ikke være første gang, det Britiske Imperium forsøgte sig med dette udspil. I 1930'erne placerede Montagu Norman fra City of London, chef for Bank of England fra 1920-1944, sin protegé Hjalmar Schacht som chef for den tyske rigsbanks centralbank og derefter som Hitlers økonomiminister. Schacht udstedte ubegrænsede mængder af værdiløse »Mefo-veksel«-kreditter for at finansiere Hitlers krigsmaskine, som derefter blev vendt østpå mod Sovjetunionen.

Den britiske operation gik ikke så godt for verden. Det vil den nuværende heller ikke, hvis den får lov til at fortsætte.

Læsere af *EIR* opfordres til at læse om parallellerne mellem Schachts Mefo-veksler og nutidens kryptovalutaer og såkaldte »stablecoins«, som vi har rapporteret i denne måned; og til at studere Lyndon LaRouches egne skrifter, der afslører bedrageriet i den schachtianske økonomi.

Hjælp os desuden med at mobilisere for at stoppe dette forsøg på – gentagelse i Europa – ved at underskrive appellen fra Helga Zepp-LaRouche: »I stedet for at opruste til den store krig, er vi nødt til at skabe en global sikkerhedsarkitektur!« Som det hedder i den afsluttende del af appellen:

“Europa har reageret på Trumps pludselige signaler om en afslutning på krigen i Ukraine og en genoptagelse af diplomatiet med Rusland med stor panik – og med råb om krig. Men der er stadig tid til at korrigere denne potentielt fatale kurs. Hvis Europa vil overvinde sin nuværende økonomiske elendighed, ligger udvejen i et samarbejde med nationerne i

det Globale Syd, som for længst er blevet til den Globale Majoritet. Menneskeheden er nået til et punkt, hvor den må overvinde de gamle tankemønstre, der er gennemsyret af geopolitik og Den kolde Krig, og erstatte dem med en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser på denne planet.«

Baggrund:

Fra euroobligationer til 'eurobomber': London kaster om sig med ideer

GRETCHEN SMALL

Den 16. marts 2025 (EIRNS) – City of Londons magasin *The Economist* hilste velkommen, at »Europas mest dybtgående atomdebat siden 1950'erne« nu er i gang, ved at udgive en artikel den 12. marts med forslag til, hvordan Europa kan overvinde de to største forhindringer for at bruge sine egne »eurobomber«: troværdighed og kapacitet. Briterne er fast besluttet på at piske en diskussion op om det »utænkelige«.

Ideen om udvidet afskrækkelse, hvor »et land skal love at bruge sine atomare styrker – og dermed risikere atomar udslettelse – på vegne af et andet,« er en vanskelighed, indrømmer de. Storbritannien vedtog denne politik ved at overdrage sine »beskedne« atomare styrker til forsvaret af NATO. Det gjorde Frankrig ikke – undtagen, hævder *The Economist*, da det implicit udvidede sin afskrækkelse til Storbritannien i 1995, da Storbritannien og Frankrig blev enige om, at »den enes vitale interesser ikke kunne trues, uden at den andens vitale interesser også var i fare«, og til Tyskland, da det samme sprog blev vedtaget i 2019 i den fransk-tyske Aachen-traktat.

Spørgsmålet er nu, hvad disse traktater betyder i praksis. For eksempel: Den polske premierminister Donald Tusk ønsker, at

Frankrig skal udvide sin atomare beskyttelse over Polen, men antyder, at han også ønsker beføjelser til affyring. *The Economist* anser det for usandsynligt, men minder sine læsere om, at der i 1950'erne var diskussioner om »en fællesejet og -drevet paneuropæisk atomstyrke«, og i 1960'erne »foreslog Storbritannien en atlantisk atomstyrke, der ville sætte britiske og amerikanske atommagter under international kommando med nationale vetoer.«

The Economist nævner andre muligheder. Den pensionerede britiske forsvarsembedsmand Peter Watkins foreslår, at Frankrig tilslutter sig NATO's atomare planlægningsgruppe som observatør; »en mere slagkraftig mulighed ville være, at Frankrig offentligt præciserede den europæiske dimension af sine interesser«, foreslår *The Economist*. Forslag fra den franske atomekspert Bruno Tertrais interesserer også London, herunder hans idé om, »at Frankrig simpelthen kunne gøre det klart, at artikel 42.7 i Lissabontraktaten, EU's klausul om gensidigt forsvar, »kan udøves med alle midler, herunder atomvåben«.«

Hvordan kunne det fungere at sprede britiske og franske atombomber rundt i Europa? Ubåde vil ikke fungere, men »fly er en anden sag.« Frankrig har allerede inviteret andre europæiske nationer til at »associere« sig med franske atomare øvelser (deltage ved at stille deres konventionelle kapacitet til rådighed, såsom brændstofpåfyldning). Det samarbejde kunne udvides ved at indkalde »en europæisk atomar maritim taskforce«, som Monsieur Tertrais har foreslået.

The Economist, som anerkender, at hverken Frankrig eller Storbritannien har en atomar kapacitet af betydning, fremmer ideen om »en ny Entente Cordiale« på den atomare front, hvor Storbritannien og Frankrig bliver enige om at udvikle atomare kapaciteter i fællesskab, mens Sverige, Tyskland og andre europæiske nationer øger deres deltagelse i franske atomøvelser.

Ingen af disse forslag er overbevisende, ikke engang for deres forfatter. Men det står helt klart, at briterne er fast besluttet på at gøre Europa i stand til at føre atomkrig. Europa skal være klar til at affyre atommissiler »mod, formodentlig, russiske byer«, hævder *The Economist*, hvis USA ikke vil.

Foto: kremlin.ru